TERAPIA WAD WYMOWY – GŁOSKA „DZ”
OPRACOWAŁA: mgr Jolanta Szmagała

DZ – PRAWIDŁOWA REALIZACJA

czubek języka układamy przy wewnętrznej stronie dolnych zębów, wargi układają się w uśmiech, tak aby przylegały do zębów (zęby są widoczne).

Utrwalamy wypowiadając proste słowa, takie jak:

Dza, dze, dzy, dzo, dzu;
Adz, edz, ydz, odz, udz.
Adza, adze, adzy, adzo, adzu,
Edza, edze, edzy, edzo, edzu;
Ydza, ydze, ydzy, ydzo, ydzu;
Odza, odze, odzy, odzo, odzu;
Udza, udze, udzy, udzo, udzu;

Przechodzimy do wypowiadania dłuższych słów. Można także używać innych niż tu podane:

Dzbanek, pędzel, rodzynki, ogrodzenie, pieniądze, wędzonka, kukurydza, miedza, koledzy, jedzenie, frędzle, wiedza, sadzawka, cudzy, bardzo, sadze

Proste zdania z głoską „DZ”

Dzbanek rodzynek.
Dzwonek dzwonnika.
Kukurydza do jedzenia.
Pędzel na podłodze.
Koledzy na drodze.
Rydze na wadze.

Dłuższe zdania z głoską „DZ”

Na podłodze leży pędzel.
Koledzy poszli nad sadzawkę.
Dzwonek dzwoni na lekcję.
Przy miedzy rośnie kukurydza.
Dzieci jedzą rodzynki.
Ania ma pieniądze na pędzel.
Dzwonnik dzwoni rano.
Koledzy pędzą po miedzy.

Po opanowaniu tego etapu można wprowadzać zagadki, wierszyki, rymowanki z omawianą głoską, doskonaląc jej wypowiadanie w mowie spontanicznej. Np.:

„Janek - Grubasek” - D. Krupa

Mieli koledzy rodzynek dzbanek,
najwięcej zjadał grubasek Janek.
Bardzo jest wielki Janka apetyt,
całe jedzenie znika niestety!
Bryndza, wędzonka, rodzynki, rydze.
Połknął i placek, i kukurydzę.
Gdy odwiedzają Janka koledzy,
co widzą? Janek nie łyka wiedzy.

Gdy dziecko zapomina się i mówi ćwiczoną głoskę nieprawidłowo to zwracamy mu uwagę i nie pozwalamy utrwalać błędnych nawyków.

By ćwiczenia przynosiły należyty efekt należy ćwiczyć codziennie przez 15-20 minut.

Życzę miłych ćwiczeń.
Jolanta Szmagała - logopeda

Literatura:

„Materiał wyrazowo – obrazkowy” – G. Krzysztoszek, M. Piszczek; Kraków 2003r.
„Metody wywołania głosek” J. Cieszyńska; Kraków 2012r.
„Terapia wad wymowy” E. J. Lichota; Kraków 2009r.
„Terapia logopedyczna” E. J. Lichota; Warszawa 2015r.
„Minimum logopedyczne” G. Demel; Warszawa 2002r.